

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Strus

w sprawie z powództwa A.(...) Spółki z o.o. w G.

przeciwko A. B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 listopada 2008 r.,
zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w O. z dnia 10 kwietnia
2008 r., sygn. akt VI Gz (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2008 r. Sąd Okręgowy-Sąd Gospodarczy w O. odrzucił, jako niedopuszczalną, skargę kasacyjną pozwanego wniesioną na postanowienie tego Sądu z dnia 25 marca 2008 r. oddalające wniosek o wyłączenie sędziego.

W osobiście sporządzonym zażaleniu na to postanowienie pozwany wniósł o jego uchylenie i przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zarzucając Sądowi Okręgowemu błędną wykładnię art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem

Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Przepisu § 1 nie stosuje się w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa (§ 2). Przepisu § 1 nie stosuje się także wtedy, gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa (§ 3).

Ze względu na przytoczoną regulację, w pierwszej kolejności rozważenia wymaga kwestia, czy pozwany, który osobiście sporządził zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego odrzucające skargę kasacyjną, ma zdolność postulacyjną.

W toku postępowania pozwany powoływał się na swoje kwalifikacje zawodowe i twierdził, że wykonuje zawód adwokata. Z pisma Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w G. z dnia 18 lipca 2005 r. wynikało natomiast, że przeciwko pozwanemu toczy się postępowanie dyscyplinarne oraz że postanowieniem Sądu Dyscyplinarnego z dnia 17 października 2002 r. został on został zawieszony w czynnościach zawodowych. Z kolei z pisma Okręgowej Rady Adwokackiej w G. z dnia 28 października 2008 r. wynika, że od dnia 17 października 2002 r. do dnia 17 października 2005 r. pozwany był tymczasowo zawieszony w wykonywaniu czynności zawodowych, natomiast uchwałą Okręgowej Rady Adwokackiej w G. z dnia 4 października 2005 r. został skreślony z listy adwokatów. Oznacza to, że od dnia 17 października 2002 r. pozwany nie ma prawa wykonywania zawodu adwokata (art. 4b ust. 1 pkt 5 i art. 4d ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz. U. Nr 123, poz. 1058 ze zm.).

W tej sytuacji trzeba stwierdzić, że pozwany nie ma zdolności postulacyjnej i sporządzone przez niego zażalenie ulegać musi odrzuceniu.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 w związku z art. 370, art. 397 § 2, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił, jak w sentencji.